

GOD GEBEURT

ALS JE EEN TOCHTGENOOT ONTMOET

We ontmoeten mensen allerhande op onze tocht. Mensen die hun vreugde of hun bezieling met je willen delen. Maar ook mensen in eenzaamheid, armoede, ziekte, ... Soms ontmoeten we mensen die het ritme van deze wereld niet aankunnen. Soms zijn ze op teenslippers op de vlucht voor honger of oorlogsgeweld. Of tegenslagen hebben gemaakt dat ze niet meer

weten welke richting ze uit kunnen. Of ze hebben doel en zin in het leven verloren. Soms ontmoeten we mensen bij wie de kracht ontbreekt om weer op te staan en verder te gaan.

Je wordt tochtgenoot als je met iemand op weg gaat, mee in dezelfde richting. Je past je ritme aan aan dat van de ander. Dat kan je overal overkomen: thuis, op het werk of tijdens je vrijwillige inzet. Je probeert nabij te blijven, je vraagt wat je kan doen, je zoekt woorden van troost en bemoediging.

In het spoor van Jezus

Die twee op weg naar Emmaüs (Lc 24,11-35) mogen dan al weten in welke richting ze stappen, eigenlijk weten ze niet meer waar naartoe. Wat gisteren zo beloftevol leek, is voorgoed voorbij. En de zekerheden van vroeger, willen ze daar wel naar terug? Een vreemdeling gaat een eindweegs met hen mee. Hij luistert geduldig. Hij appelleert hen: hebben jullie maar zo weinig verstand? Zijn jullie zo traag van begrip? Daarna legt hij de Schriften uit, beginnend bij Mozes. Hij dringt zichzelf niet op. Het zijn de twee leerlingen die er sterk op aandringen om mee aan tafel te gaan.

Waar mensen in Jezus' naam met mekaar op weg gaan, ontdekken ze dat hij bij hen komt. In hun ontmoeting en gesprek vangen ze een glimp op van zijn aanwezigheid. Zijn Geest geeft hen het vertrouwen om zichzelf te zijn en om hun tochtgenoot te verwelkomen zoals zij/hij is.

Gespreksvragen

- In welke richting stappen we met onze pastorale eenheid: zijn we een kerk op de terugweg of stappen we richting Jeruzalem? Wat kan ons daarbij versterken?
- Wat kunnen we leren van Jezus om tochtgenoot te worden van mensen die het alleen niet meer aankunnen?
- Kan je vanuit een eigen ervaring vertellen hoe het jou verrijkt heeft om tochtgenoot te worden van iemand? Of hoe een onverwachte tochtgenoot jou op weg heeft geholpen?